

- 1) robotników i pracowników, z którymi zawarto umowę o pracę na czas nieokreślony;
- 2) robotników i pracowników, z którymi zawarto umowę o pracę wprawdzie na oznaczony zgóry okres czasu, jednak nie krótszy niż 3 miesiące lub których umówiono do wykonania określonej roboty, trwać mającej w myśl umowy nie krócej niż trzy miesiące.

Przez okres pracy próbnej, przewidzianej bądź to w ustawie, bądź zwyczajowo, bądź w umowie o pracę robotnikowi lub pracownikowi nie przysługuje charakter stałego robotnika lub pracownika.

§ 3. Zasilki przyznane za okres ćwiczeń wojskowych odbytych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mają być zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. obliczone podług norm wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

277.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 3 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austrjackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. D. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze do cen ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 stycznia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 10 poz. 67) doliczać 220⁰/₁₀₀.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

278.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 kwietnia 1923 r.

celem wykonania ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 228) w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232) i ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550).

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 228) w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 232) i ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) zarządza się co następuje:

Do art. 3 ustawy.

§ 1. Art. 3 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 228) uzupełnia ustęp 5 art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) nowym przepisem, mocą którego kwoty wpłacone tytułem nadzwyczajnej daniny państwowej oraz tytułem podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych, nie stanowią pozycji potrącalnych od ogólnego dochodu.

Nadto art. 3 ustawy wprowadza do art. 10 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. nowy ustęp 6, zawierający przepis, w myśl którego od ogólnego dochodu spółdzielni, działających z mocy ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 111, poz. 733), należy potrącać kwoty, przelane do funduszy, nie podlegających wedle statutu spółdzielni podziałowi między członków.

Do art. 4 ustawy.

§ 2. Art. 4 ustawy zawiera nowy przepis, dotyczący ustalenia dochodu z drobnej własności gruntowej.

W myśl tego przepisu przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości nie przekraczającej wartości 2 centnarów metrycznych żyta z jednego morga gruntu po cenach przeciętnych z r. 1922.

Ponieważ wedle danych Głównego Urzędu Statystycznego przeciętna cena żyta w r. 1922 wynosiła 17.500 mk. za 1 centnar metryczny, przeto właściciele gospodarstw rolnych, o których wyżej mowa, nie będą podlegali na rok podatkowy 1923 podatkowi dochodowemu, o ile obok dochodów z gruntów nie posiadali w r. 1922 innego źródła dochodu (zakład prze-